

Kapitel VII.

§ 67.

Amtsraadet kan for Amtsrepartitionsfondens Regning indrette og drive Amtsarbejdsanstalter til Optragelse, imod billig Betaling for Amtsraadskrebsens Fattigbestyrelser, af saadanne Trængende, som ikke egne sig til Anbringelse i Kommunernes egne Forsørgelses- og Arbejdsanstalter og dog ikke kunne idømmes Indsættelse i Tvangsarbejdsanstalt.

§ 68.

Amtsraadet kan for Amtsrepartitionsfondens Regning indrette og drive Amtssygehuse til Optragelse mod billig Betaling for Amtsraadskrebsens Fattigbestyrelser af saadanne trængende Syge (§ 31), som dertil egne sig, ligesom Amtsraadet ogsaa kan yde Tilskud til andre Kommuners Sygehuse og til private Sygehuse, som i saa Tilfælde sættes under Distriktslægens Tilsyn, for at skaffe Amtsraadskrebsens Fattigbestyrelser en lettere Afgang til billig Anbringelse af trængende Syge.

§ 69.

Amtsfattigkassen skal bidrage indtil Halvdelen af Fattigvæsenets Udgifter ved trængende Sindsfvages og Idioters Forpleining og Underholdning udenfor de i § 62 og § 65 nævnte Tilfælde, saavelsom ved moralsk fordervede Børns Anbringelse paa Opdragelsesanstalte.

Af Amtsfattigkassen kan tilstaaes Understøttelse for et eller flere Aar til saadanne Kommuner, som paa Grund af særlige Forhold ere stærkt bebyrdede med Fattigudgifter, ligesom Amtsfattigkassen kan yde Tilskud, naar en Kommune paadrager sig store uforudsete Fattigudgifter, navnlig naar dens Fattigbestyrelse har anvendt betydelige Udgifter til Kur og Pleie af sine Trængende, saasom ved langvarig Indlægning i offentligt Sygehus, ved kostbare Operationer o. desl.

§ 70.

Tilskud, der af Amtsrepartitionsfonden eller Amtsfattigkassen i Henhold til §§ 67, 68 og 69 ere ydede til Landkommunernes Fattigvæsen, tilbagebetales af dette, forsaavidt det af vedkommende Trængende eller i hans Dødsbo maatte have opnaaet Erstatning af mere end de Udgifter, som Fattigvæsenet af egne Midler har anvendt paa ham.

§ 71.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

De paa Island og Færøerne fødte Personer, som hert Landet blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i den Kommune, hvor de, efterat have opnaaet henholdsvis 16 og 18 Aars Alder, have sidst havt stadigt og frivilligt Ophold i henholdsvis 10 og 5 Aar uden i den Tid at have nydt Fattigunderstøttelse.

Den Halvdel af Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 57 ellers skal afholdes af den assendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra Island eller Færøerne til en forsørgelsespligtig Kommune heri Landet, at afholde af denne; ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker herfra til Island eller Færøerne, blive i det Hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune der.

Optræder der Tvistighed imellem en Kommune heri Landet og en Kommune paa Island eller Færøerne angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgjøre ved Forhandling imellem Justitsministeren og Indenrigsministeren.